

یادداشت سردبیر

به نام خدا

همیشه شنیده‌ایم که سنگ بزرگ علامت نزدن است. ولی به نظر شما این ضربالمثل واقعیت دارد؟ یعنی هیچ کار بزرگی انجام شدنی نیست؟ همینجا می‌توانم یک عالمه مثال نقض بیاورم که چه جریان‌ها و کارهای بزرگی که توسط افراد عادی ولی با اراده انجام شده‌اند. نمونه‌اش اینکه دربرههای از تاریخ، دانش‌آموزان همسن و سال خودتان کاری کردند که باعث شد، یک روز از تقویم همیشه به نام آن‌ها، یعنی «روز دانش‌آموز» نام‌گذاری شود. صبح روز ۱۳ آبان سال ۱۳۵۷، تعدادی از دانش‌آموزان، متحد با یکدیگر از مدرسه‌های خود به سمت دانشگاه تهران به راه افتادند تا همراه و همگام با مردم علیه رژیم طاغوتی و شاهنشاهی پهلوی، انقلاب اسلامی

را همراهی کنند و بر اندام حکومت ستمپیشه پهلوی و طرفداران او به ویژه امریکا لرزه بیندازند. ولی مأموران مسلح شاه با تیراندازی به این دانش‌آموزان بی‌دفاع، ۵۶ نفر از آن‌ها و دانشجویان همراهشان را شهید و تعداد زیادی را مجروح کردند.

پس یادتان باشد این دانش‌آموزان شهید، کاری بزرگ در تاریخ انجام دادند و برای همیشه روزی از تقویم را به نام خودشان ثبت کردند تا امروز کشور ما استقلال داشته باشد و هیچ کشور دیگری نتواند به ما زور بگوید و کشورمان را تحت استعمار خود درآورد.

شما می‌توانید درباره شهدای روز دانش‌آموز پژوهشی انجام داده و برای دفتر مجله ارسال کنید تا با نام خودتان در رشد جوان چاپ شود.